

a' József-főútkon is csak a' töröművekre alkalmas érrészek, 's a' 24ik öblen lelt meddőkővek vonatnak-fel mint eddig, úgy ezután is gépelebe fogatott lovak ereje által; a' bányá mélységébe összehyűlt nem kevés mennyiségű viznek eddigelő lovakkal történt költséges kiemeltetése is ezennel tökéletesen megszűnt, minthogy az ezéllirányos készülétek által, az öröklőistaj alatti vízcsatornába vezetettvén, önkéntesen foly ki napvilágra. Azon költséget, mely az éjszakkéleti és keleti ág kilövetésére és a' vasút-helyreállításra megkívántatik, kénytelen a' bányászásig, a' följobb érintett bányász-törvényeknél fogva, minden tízed-elengedés nélkül tulajdonából v'selni. Erd. II.

N. Szebenben jan. 11-13 napjain tartott országos vásáron a' hazai termékek árai váltó becsekben: 1 mázsa magy. gyapju 90 f. — 1 mázsa szalonna 30 f. — 1 kupa hájszír 50 kr. — 1 mázsa túró 25 f. — 1 mázsa fagygyu 32 f. — gyertya 43 for. 1 pár ökrbőr 40 f. tehénbőr 26 f. 1 pár legjobb sertés 95 for. — Egy pár középserű ökr 198 f. — egy tehén 60 for. egy veder (8 kupa) legjobb szilva-pálinka 6 f. gonya-pálinka 4 for. ó bor 3 f. 12 kr. új bor 48 kr. — egy mázsa dohány 19 f. — egy mázsa kender 20 f. — egy kő (7 font) len 2 f. 30 kr. Erd. II.

A N G L I A.

Mint említették az országos jövedelem, noha többféle adó cím eltorlított, folyvást növekedik ez év folytatában. A' főlöleg a' kiadásokon tul 613,669 ft sterling. (majd 20 millió v. f.). A' legegységibb is álltalálhatja e' körülményből, hogy az ország állapota javul. Az indulatosan ellenkező Times, mivel e' körülményből már azt sem sütheti ki, hogy a' mostani minsterség rosszul kormányozza az országot, legalább azt ügykezik elhitetni olvasójával, hogy ezen országos javulás és jólét legalább nem a' minsterium munkája. Mintha bizony a' kormány nem tenne már ottan eleget, hol az ember szabad kifejlődését nem gátolja, vagy legföljebb a' természetes akadályokat elhárítja. — A' M. Herald szerint Angliában d. Carlos részére két millió ft sterl. kölcsön köttetett száztól negyvennel, azaz a' hitelező don Carlosnak csak 40 font sterlinget adand, d. Carlos pedig 100 ft sterlingről adand kötelezvényt. 20 ezer font sterling már le is van fizetve, a' többi a' hitelezők akkor teljesítik, midőn d. Carlos tetemes előhaladást teend. — A' Cork-Constitution dec. 20ról jelenti, hogy Ryder prot. főesperes, ugyanaz, ki tavaly a' rathormaki vérengzésre alkalmat adott, ismét rendőrszolgák 's vasasok kíséretében indult ki tízeit behajtani. Az irlandi parasztek ellenálltak. A' zendülési törvény felolvastatott; előbb vakon, azután keményen löttek; 12 parasztot agyon löttek, nyolczat keményen megsebesítettek; azután a' tízed zálogosítás által hajtatott be. —

A' Morning-Chronicle szerint a' Franciaország és éjszaka-amerikai státusok közt fenforgó viszályt már bevégezték tekintetheti. Reménylhetőleg Barton ur visszatért Északamerikába nem fog új zavarra nyújtani alkalmat, 's ennek nem lesz erősebb hangja bucsátvány a' congressushoz követezése. Azonban ha mindez megtörténik is, mielőtt a' francia kormány válasza Amerikába megérkezendik, melyben elégtelnek nyilatkozik az elnök bucsátványával, az angol külminister még is képes lenne a' dolgot békesen elintézni. A' Morning-Herald mindezt nem akarja hinni, 's azt állítja, hogy a' ezivakodásnak még sincs vége. —

Irlandban több oldalról lakomát készülnék adni O'Connellnek a' parlament megnyitása előtt. Cork kereskedő egyesülete is meghívta e' célból O'Connellt nem rég, melyre többek közt így felelt: „Nem szükséges még említenem, milly hálával érzem magamat elfőtnek a' kereskedő kamara hazafi 's független férfijai iránt. Senki sem eshetik kétségbe Irland iránt, ha illy férfiakkal bír; igen is, hozzá tehetem, hogy soha sem hittem kevesb okot kétségbeesésre születésem zöld honja (ország) iránt, mint most. Ujdon edzett egészséggel, 's mindenkor élénk szellemmel lépek az izgatás új mezéjére. A' toryk tartós kizáratása a' batalomból jobb napokat fog Irlandnak szerzeni.“ — Tralee lakosai is meghívták őt fényes lakomára, úgy szinte dublini megbízói is lakomát készülnék adni tiszteletére. — Bizonyos John Wilson ur, egyike a' Leedsben megválasztott tanácsnokoknak, minthogy quaker, vonakodott az eleibe tett ünnepélyes nyilatkozást megtenni, mely így kezdődik: Elismérem, bizonyítom, nyilványítom Isten előtt ünnepélyesen és őszintén igazi keresztényen hitre.“ Wilson ur 's még némely quaker ezen nyilatkozást eskünek nézte, 's azért vonakodott azt letenni. Közönségesen reménylik, hogy ezen különféle esküformák iránt a' jövő parlament-ülésben némi szabály fog hozatni.

FRANCZIAORSZÁG.

A' párisi lapok nem egyenlően ítélgetik a' javasolt választéflirást. A' Moniteur du Commerce és Temps eléglik. A' Journal des Débats még hallgat róla. A' Temps ezt mondja: „Mi nyilvány kimondjuk, a' felírás-javaslat jobb mint sem vártuk. A' fokrédések, noha némi tartózkodással említettnek is benne, de legalább nem mellőztettek el.“ — A' Bon Sens így: „Nehéz kitudni, mi száándék lappang a' parlamentarizs szenvedély alatt. De ha védelmezni kell valamely ügyet, 's azt az ember tekintet nélkül védelmezni is, kerekében 's határozottabban fejezi ki magát.“ A' Constitutionnel így: „Lényegesen engesztelő 's nem igen kizáró, de határozott semlevő a' választéflirás, a' minsteriumnak és országnak nem igen fog tetszeni, de visszatetszeni sem. Mindenki föltalalandja benne tanját (doctrináját), de úgy megenyhítve, 's édesítve, hogy nem is bosszankod-

hatni rajta.“ A' National azon helyre, melyben a' sajtótörvényekről van említés, azt jegyzi meg, hogy vagy nem őszinték azon szerencsekivánatok, vagy ha csakugyan le van a' sajtó föjtva, úgy a' politikai foglyoknak szabadon kell hocsátatniuk.

Párisból jan. 7ról írják, hogy ott a' téli multságok fényese udvari táncvizsgálommal nyitattak meg. A' meghíttak száma 4500ra ment. Kivevén mintegy ötven követet, 's néhány külföldit, kik közönséges polgári ruhában jelentek meg, a' férfiak valamennyien diszrubát viseltek. Ezek közt főleg kítűntek a' gazdag magyar öltözöttek, melyekben a' most Párisban mulató fő magyarok megjelentek. Párisban most a' politizálás teljesen megszűnt, 's minden a' gyönyörűségekre ölebe siet. A' kamarák megnyitása olly kevesse érdekli a' közönséget, mintha meg történt volna.

Az ipar 's kereskedés fő tanácsa ülésében jan. 8án Duchatel a' kereskedési minster azon kérdést terjeszté elő: mi különös kedvezést lehetne a' vasutak iránt mutatni? A' kormány e' kedvezések közt azt is javasla: engedessék meg vámtól ment beszálltatása a' vasutkészítésre szükséges vasrudaknak. Némelyek a' valak e' kedvezést, mások ellenézik. Egy valaki különösen oda nyilatkozik, hogy vasutak építtetése előtt az országos, megyei, 's mellékutak javitása szükséges, hogy azokon történhessék a' gyors közlekedés. — Párisban a' czimborás-kocsik száma eddig 358 volt, most ujlag husszal szaporított meg. (Pest-Budán is van már néhány.)

A' pairszék kimondotta jan. 9én ítéletét a' greuoblei, marseillei 's arboisi szökevény aprilisi vádlatok fölött. Egyszersmind Pasquier előlülte alatt megkezdé a' párisi azonszerű vádlatok pörét is. 13 elfogadá a' vitát, 's védelmezni fogja magát. — Jan. 9én reggel végeztetett ki Lacenaire és Avril a' st. Jacques korlát-téren, hol a' kivégeztetésektől tartémi szoktak most. Avril töredelmesen halt meg; Lacenaire papi vigasztalásról hallani sem akart; azonban halála előtt olly kislelkűvé lett, hogy a' vesztőpadra léptekor egész testében reszketett, 's térdei inogtak. — A' National ez uttal is mély érzéssel szólalt meg e' gonosztévő végperzeiről: „Tegnap történt, ugymond, Lacenaire és Avril kivégeztetése számos kívánsi tolongása közt gyalog 's kocsikban. Olly embert reméltünk láthatni, ki utolsó pillanatig daczolni készű saját lélekismérete szótával, 's gonosz megátalkodásban akar fogytig konokul megmaradni. Azonban az előelő pörész, mely a' gyalázatos fölségesnek tartja, 's melynek gyáva szelleme Lacenairenek a' gyilkolás felőli vakmerő szemlélete által megvala hódítva, ez alkalommal kemény leztekét kapott. Lacenaire gyávan holt meg. Másrok nem olly hirtelen fognak gyalázatos gonosztévő mellett föllobbanni, ki jogot tulajdonit magának ember-társai élete 's halála fölött, 's azzal diésekszik, hogy saját életét színtolly nagy megvetéssel veti koczára, mint valamely darab pénz. Emlékezni fog a' főfő pörész, mikép reszketé Lacenaire a' vesztőhely alján egész testében, 's nem hiendi, hogy a' gyilkos, ki gyáva egyszersmind, nyugott eszméttel képes a' halál szemébe nézni.“

A' követház jan. 11ki ülésében megkezdé a' választéflirás-javaslat vitáját. Chapuys de Montalivet ur nincs azzal megelégtelve, 's nagy különöséget lát közte 's azon fölírás közt, melyben a' kamara ezt mondotta: „Nem, a' lengyel nemzetiségnek nem szabad elenyészni.“ A' szónokok beszédei mind a' javaslat mellett, mind ellene kevés figyelmet gerjesztének Bignonig. Bignon igen csudálkozék rajta, hogy a' kir. beszédben a' sajtótörvények sikeréről mertek szólni, 's a' közbocsánatot még sem érintették; ő a' közbocsánatot sürgeti valamennyi pártra, az orgyilkosokat kivéve. Az amerikai kérdésre átmenve pedig oda nyilatkozik, hogy Jackson elnök bucsátványa legmarczonább gúny a' francia kabinet viselkedetere ez ügyben. Nagy lezke, melyet szabad népek ad, mely nem ért a' szabad lételhez (A' centrumban: „rendre! rendre!“) Az elnök: „Bignon ur a' kabinet viselkedete ellen szól, a' kabinet válaszolhat.“ Bignon: „Akarám mondani: Nagy lezke, melyet szabad nép olly kormányának ad, mely a' szabadságot bucsúlni nem tudja.“ E' kifejezésre ismét új izgás következett, melyre Bignon kiejtését egy kevesse ismét módosítá. Végre azon cikely végéhez, mely a' külső viszonyokról szól, következő tordalékat kívánt adatni: „A' követház mélyen meg van győződve, hogy a' lengyel nemzetiség helyreállítására ezen egyensúly föltétei között első sorban áll.“ Miután a' szónokok közül többen a' javasolt tordalék mellett beszéltek, 's ezek között névszerint Salvete és Saint-Marc-Girardin, kit közönségesen a' Journal des Débats kemény cikelye szerzőjének tartanak az orosz czár ellen, hangosan kikelték a' varsói beszéd ellen 's a' további vita más napra halasztatott. Bignon beszéde érdekesh helyei közé tartozik az is, hol azt mondá, mikép a' minsterium a' kir. beszédben igen meg van önmagával elégtelve, a' többség hasonlóan igen meg van önmagával elégtelve, 's így nincs érzékenyűbb, mint ezen kölcsönös megelégtülés bizonyosságai! (kaczaj). De ő nem állhat ezen elégtűshöz. „Soha, ugymond, Franciaország külső helyzete a' belsővel olly bensőleg összekötve nem vala, mint épen most. A' külföld előtti félelme indította e a' minsteriumot arra, hogy a' juliusi revolutio ösvényétől eltávozzék? 's a' t. A' szónok ezután egy pillantást vet Franciaország belső állapotjára, 's elisméri az ország anyagi (materialis) jólétét; de a' minsterség ezt nem tulajdoníthatja magának, mert az még az önkényuraság alatt is létezne. Az anyagi jólét, valamint egyes embernek, úgy egész országnak sem elég.

Vannak erkölcsi és szellemi szükségek is, melyeket ki kell elégíteni. Az ember nem pusztán testi lény 's a' t.⁴

Végre jan. 12-én átment a' vitázat az egyes szakaszokra. A' négy első személy mással elfogadtatt. A' külvizonyokat érdek-
lő szakaszul Bignon 's Mornay marq. tettek indítványokat. Bignon urét imént említettük. Mornay következő vala: Azon szók után, melyekben a' kamara kimondja, hogy „örömmel értette ő fősége szájából a' külvizonyok megnyugtató állapotja iránt a' bizonyítást“ ezen szókat kívánna beiktatni: „E' szerencsés összhangzás reményt nyújt, hogy Ön, Sire, Nagybritanniával és azon hatalmakkal, melyek érdekei a' mieinkhez csatolva, a' békefenntartásra oly szükséges európai egyensúlyt képes leend ismét eszközteni, melynek első záloga a' szerződések által szentesített régi lengyel nemzetiség fenntartása leend.“ Mornay megfejté indítványát, 's utána a' külminis-
ter így szólalt meg: „Uram! Midőn 1833-ban a' varsói fölkelés végéhez közelítte, a' francia kormány előre látta, mily követke-
zésekkel leendnek a' kétségbe esett harcoknak 's a' sajnálható győze-
delemnek. A' francia kormány ez uttal semmit sem mulasztott el, hogy a' vérengző események elejét vegye, azután pedig mindent elkövetett a' hadakozó pártok közötti tisztas és üdvös egyezés esz-
közlésére, 's e' miatt egyedül vala közben is járó valamennyi európai hatalom közt. Előre látá a' francia kormány, hogy a' követ-
kezések minden sulyaikkal a' meggyőzöttekre fognak esni, 's a' bécsi szerződés által föllíllított európai rendszert többé vagy keves-
bé veszélyeztetni fogják; ezen állapotok tehát meg, hogy míg a' meggyőzöttek néve az emberiség jogaira hivatkoztak, tudatá a' sz. pétervári kabinettel, hogy a' varsói fölkelés az orosz czárt nem oldozza
fölaazon kötelezések alul, melyeket a' bécsi szerződés rá mért; hogy a' francia kormány Orosz és Lengyelország közt soha egyéb összekötést nem ismért el, mint azt, melyet a' bécsi szerződés megállapított. A' francia
kormány tehát ellenmondott még az 1833-iki organicus törvények ki-
hirdetése előtt; megújítá ellenmondását 1833-ban is, midőn e' törvé-
nyeket kihirdették, úgy szinte midőn e' kérdések újra szönyegre
vonattak. Az orosz kabinet szentpétervári újság utján a' három e-
gyesült hatalmat kivéve, megtagadá más hatalmaktól a' bécsi szer-
ződés magyarizhatási jogát, kik azt aláírták, 's miután a' péter-
vári kabinet még azt is állította, hogy a' lengyel fölkelés a' bécsi
szerződés ama' cikkelyeit elszeggratá 's hogy a' pétervári kabi-
netnek hatalmában állott a' győző jogát annyira használni, mennyire
neki tetszik, ekkor a' francia kormány a' sz. pétervári hivatalos
újságnak, Franciaország hivatalos lapjának, a' Moniteurben felelt
egy cikkely által, melyben a' sz. pétervári kabinet állítását rend-
re tagadá, 's megzafolá, 's valamint a' jogokat, úgy a' tettöl-
gokat ismét helyreállította. Ez, uraim, a' dolog mostani állása, 's
a' kamarák a' kormány e' sinómértékéhez állottak. Megmáslt e-
zen állás 1833-ik óta? Mi nem hisszük, bár mit mondjanak
egy nem rég hirtelt oklevélről, melyet azonban a' kormány hi-
vatalosan nem is ismért, mert az a' szentpétervári kiadóhiva-
talok egyikéből sem került, 's hivatalosan nem is tétetett közre
's bár mi érték vagy bees helyezettsék is ezen oklevélben azon ki-
fejezésekre néve, melyek abban olvastatnak, föltéve, hogy ezen
megrögt kifejezések hitelesek, — e' kifejezések mindazáltal nem
egyebek, mint pusztá szók, 's azokat nem változtathatni szerző-
désekké, törvényekké vagy határozatokká, melyek a' dolgok előb-
bi állásában valamit másítottak volna. Ezt előre föltéve, mit akar-
nak tehát? Ha volna valaki e' kamarában, ki úgy gondolkodnék,
hogy a' tartozkodás ideje elmúlt; hogy az ellenmondások többé nem
használnak; hogy a' cselekvés órája elérkezett; ha van valaki, a' ki
azt hinné, hogy Lengyelország mostani helyzetét Franciaországot
háborura készíti Russzia ellen; hogy azon érdek, melyet a' Sándor
czár által megalapított politikai rendszerben birunk, elég nagy arra,
hogy közös háborut gerjesszünk; akkor én meghallgatnám őt; arra
kérnék őt: nyilatkozzék ez iránt 's szöszéken, 's mi e' javaslatot
megvizsgálók; de mindaddig hasonló gondolat nem hozatott szö-
nyegre. Mit kívának tehát? Ellenmondani akarnak e' fölrásban
még egyszer 's ismét a' szerződés és lengyel nemzetiség részére?
Nekem mint a' királyi kormányja tagjának ki kell mondanom, hogy
ily ellenmondás bennünket zavarba nem hozna; hogy ismétlése an-
nak, mi már négyszer mondatott, nem hozna bennünket nagyobb
zavarba mint tavaly, 's a' múlt években. Egyetlen kérdés az: vall-
jon az, a' mit tenni akarnak, illő e' nemzet méltóságához 's hasz-
nos e' a' kitűzött célra? Én megvallom, részemről igen késtem.
Ellen akarnak mondani; de volt e' annak valaha haszna, hogy az
ellenmondás szüntelen megújíták 's a' dolgok állása meg nem
máslított; én úgy tartom nem. 'S azt hiszem, hogy ez nagy or-
szág méltóságához nem is illik. Sőt úgy vagyok meggyőződve,
hogy az ellenmondások sokszorítása által a' dolog nemcsak nem
erősített meg, sőt inkább gyöngítették. Az annak idején 's illő ki-
fejezésekben tett ellenmondás sokáig hangzik az elmében vissza;
de az évenkénti ellenmondás, mely időszakosan visszakerül hatá-
rozott időben, pusztá formasságá alácsönnyul, 's a' kikhez intézet-
tik, azok keveset hajtának rá. Ez, uraim, a' természetes követke-
zés; az így ismételt ellenmondásoknál egyik gyöngíti a' másikat.
Ez az én véleményem. Ó. B. (Vége következik.)

S P A N Y O L O R S Z Á G.

Barcelonában jan. 4-én szomorú rendeltenségek történtek. Több
mint 100 fogoly áldozatja lón a' pörncé bősöngő dühének. O'Donnell
gen. holttestét, ki, mint tudva van, Figuerasnál esett fogságba, 's
több összekonzolták. A' nyugtalanság még 5-dikén is tartott, 's

minden carlismusról gyanús személy élete koczkára volt téve. Mi-
na e' hírek hallatára 4-én s. Lorensból Barcelonába indult. —

Január 14-iki francia hírlapok bővebb részleteket közlenek
a' barcelonai borzalmas történetekről, melyek jan. 4 's 5-ke közti
éjjel ütöttek ki: ezen éjszakát félelmes kicsapongások bélyegzék.
Vak forrongás uralkodott már néhány nap óta a' lakosok közt;
nevelé ezt azon hír, hogy S. Lorenzo del Pitheusnál a' christino
foglyok agyon lövettek. Azonban a' felsőség keveset gondolt a'
lakosok szellemi állapotjával 's lázongó indulatival. Néhány carli-
si fogoly főnök megszökök börtönéből. A' nép hallhatólág zugott,
's a' haditanács egy ítélete még főnebb fokra emelé elkeserültsé-
gét, mely néhány, szörnyü kegyetlenség vádjával terhelt carli-
sitát nem halálra, csak néhány évi számkivételre kárhoztatott.
Alig jutott e' lágy ítélet köztudomásra, midőn fegyveres csopor-
tok rohantak a' város több részéből elő, ily kiáltozással: halál a'
carlositáknak! A' lázongók többnyire a' nemzeti őrség 12-ik zász-
lójából voltak, mely az aug. 5-ki nagy dulásban is fő szerepet
játsszék. Mintegy 4 óra volt, midőn a' fegyveres csoportok árként
kezdének szétomlani; csak hamar éj lön, 's a' csoportosások mind-
dig félelmesb szint öltének. Megperdült az általános dobszó, 's
a' katonák siettek azon helyekre, hol a' népesoport legzámos
vala. E' pillanatban már rombolni kezdé a' nép a' general-capita-
neria épületét, 's vad kurjongással kíváná a' fogoly carlositák meg-
öletését. Alvarez gen. remélvén a' dühös népet lecsillapíthatni,
más napra ígéré azok lefejeztetését, de új ordítás támadt: nem!
nem! most nyomban! A' generál vonakodik. A' fegyveres néptö-
meg kiáltani kezd: asaltar la ciudadela (romboljuk a' föllegrárat!)
létrákat hoznak elő, föllíllítják azokat; az öröket elkergetik; a' nép
fölhág a' falakra. A' fölböszült győzők Pedro de Pastors kormány-
zó szobáira rohannak, ki rémültében átadja a' fogház kulcsait. El-
ső, ki a' dühösködök fegyvere alatt ledül, az oltó ütöközten el-
fogott O'Donnell ezredes. Holtteste a' bástyáról levették a' nép
közé, mely hosszuszomjasan 's vad örömben ujongatva rohan a'
véres martalékra: kötelet kötnek az áldozat lábaira 's fákllyavilág-
nál ragadozzák holttestét az utcákon keresztül, azután pedig kan-
nibalt érzéketlenséggel ugyanazon helyen, hol mult ízben Bassa ge-
nerált, megégetik. Ezen utálatos orgia alatt hasonló kegyetlen
gyilkosságok történtek a' fogházakban, hol az emberiség minden
érelméből kivételkest dülök a' védtelen foglyokat rendre lődözték.
A' szerencsétlenek végső nyögéseivel, a' gyilkosok vad kurjongásával
a' kín ácsorgó nép örömiradalma vegyült, mely minden puska-dur-
ranásra éghasogató burrah-val felelt. A' fölönör-híd lebocsátott;
a' pörhad, hatalma érzetében, kettős hévvel folytatá a' kezdett tíg-
risi konzolást. Miután a' börtön minden foglyai részint golyóbis,
részint tör alatt elhullottak, a' betegre rohantak e' böszült fene-
vadak, 's ágyaikon fojtották meg a' nyomorú köröket. Még nentudni
teljesen az áldozatok számát; de az nem csekély lehet, mert a'
konzolás 8 órától fogva még éjféltör is tartott. A' nemzeti őrség
összetett kezekkel, nyugottan nézé e' jelenetet. A' város egész
éjjel ki volt világítva. Másnap reggel Alvarez szemlélt tartá, 's
dicseré a' nemzeti örök viseletét. A' generálnak ezen úgy tetsző
nyugalma, 's azon sereg, mely a' vérfürdő gátlására kezét sem
mozdítottá, pazérlott dicserete annál feltünőbb, mivel egyazon pill-
lantában, midőn a' general így viseli magát, a' nép a' föllegrárat
lerontatni, 's az alkotmányt kiküldeni nyilván kívánja. Tehát a'
felsőség is részes lett volna így az undok lázadásban? Három nyil-
altoztatás tétetett közre, melyek közül kettő a' lakosokat rendre
inté, 's ön becsület-érszökre 's büszkeségökre emlékezteti; a'
3-dik megtiltja, a' gyermekeknek égő fákllyakkal futkozást az ut-
cákon, mint ez ott vízkereszt-előtű estén szokás. Ezen fölszegzett
nyilatkozatások általánban kevés benyomást tőnek a' népre. A'
nemzeti őrség számos osztálya jár a' városban keresztül zászlók-
kal 's hangász-karokkal; az alkotmány-követ diadalmasan hordo-
zzák, 's a' general-kapitány lakhelye előtt ünnepelesen föllíllítják
éljen kiáltás és lövések kísérik e' téteményt, mely összecsofult
ezerek szeme láttára történik. — Utóírások szerint általános zen-
dülés tört ki a' legfélelmesb jelekkel; mindenféle lődözések hal-
latait, a' nemzetiörök különböző irányzatokban iramlanak ily kiál-
tozásokkal: fegyverre! a' térekre! alkotmány vagy halál! az éj
borzasztó jelekkel mutatkozott. — A' National pedig egy későbbi
utóírásában, melyet reggeli 10 órakor töltött jan. 14-iki lapjához,
egy barcelonai levél után elhatározólág jelenti, hogy a' nép 's a'
krisztinai tisztviselőség közt kiütött harc azzal végződött, hogy a'
nép lett győzödelmes, 's az 1812-iki alkotmány kiálltatott ki. — A'
Quotidienne szerint végre 6000 carlosita Arbosba nyomult (Villa-
franca mellett) 's ott 60 házat fölegetett.

Miután a' carlositák francia hajókra már több ízben lődöztek:
e' méltatlanság visszatörölására Meteore gőzhajó S. Sebastianba jött,
's ottan 10-én kikötött. Elvárva az első lövést, oly élénk 's jól
indított tüzelést kezdé a' carlositák ellen, hogy ezek kénytele-
nek valának parlamentár által magokat kötelezni a' francia hajók-
nak ezentuli kimelésére.

A' National egy írást közöl S. Sebastianból jan. 6-ikáról,
mellyben Cordova gen. ellen keményen kikélt a' levelező: „A' sze-
rencsétlen guetariai nemzeti őrség, mely e' város romjai alul kí-
szabadulhatott, egy rossz hajón ide érkezett, 's elbeszélése minket
könyvekre olvasztá. Azon város tehát csakugyan carlosi kezben
van; 's az őrsereg, mely azt ótalma, az országba vonult vissza,
több álgut hagyván az ellenség kezében, melyek ezentul fájdalom.

JELENTÉS

az 1836^{ik} évi

Tudományos Gyűjteményről.

A Tudományos Gyűjtemény szerkesztésem alatt fönlétének huszadik esztendejét is megélni kívánja a reánk következő 1836-dik évben. Midőn egy magányos hazafiúi érdemes háznak ilyen soká virágzó igyekezetét 's polgári jeles törekedését éréntem, nem lehet egyfelül forró és buzgó köszönetet nem mondani a lelkes és ditső Magyar Nemzetnek, melly mindenkor pártfogása és oltalma alatt tartotta e' gyenge erejű, de hasznos tzelu szándékot; nem lehet nem áldást mondani más felül azon munkás hazafiakra is, kik fáradhatatlan szorgalmuk 's gondos tanulásaik által az eredeti tudományos dolgozásokat gyökeresíteni kívánván közöttünk, feszített vállal támogatják e' hazai Intézetet.

Mennyi jó mag vettetett-el husz év alatt e' folyóírásban! mennyi derek író fejlődött ki általa! azt ugyan a' szerénység kötelességei nem engedik bővebben fejtegetetni: De annyit még is hátran említhetni, hogy e' Folyóírásnak tudományos előmeneteleinkre nézve nem épen kised befolyása volt.

En különösen szerentsésnek 's boldognak tertom magamat, hogy a' mennyei kegyes Gondviselés kedvezéséből a' huszadik esztendei Folyamatnak szinte úgy munkás társa lehetek, mint részvevője voltam az elsőnek, segédük majd nem folyvást, midőn más tiszteim engedték, a' következőknek. Tsendesebb és nyugodalmasabb lélekkel fogok megválni a' szerkesztői kötelességemtől, ha a' beállandó esztendei Köteteket részemről is figyelemre méltókká tehetem; 's úgy vélem más dolgoz Hazafiak is kezet fognak nyújtani ápolgatásomra, hogy a' második Tized emlékezete tiszteletben maradhasson a' késő Unokák előtt. Midőn mindenféle forrtan forr a' Tudományszeretet, mi is emelkedni fogunk esméreteink által az égfelé, 's pótolni törekedünk a' hézagokat, mellyeket még sokféle tapasztalunk. Siessünk élni a' Köz-Jónak, 's halladjunk előbbre nemzeti dicsőségünk mezején!

Horvát István.

a' Tudományos Gyűjtemény Szerkesztője.

Vizsgázt és elrendeltetése a Tudományos Gyűjteménynek és a velejáró Koszoru, vagy Szép Litteraturai Ajándéknak a jövő 1836-dikra is megmarad, t. i. mind a tizenkét Kötet mintegy 112 ivre fog terjedni.

Az előfizetés egész esztendőre Postán 18 forint V. Tzéd. (és nem több!), mivel mind a felséges aerarium posta-portója, mind a ts. kir. posta hivataloknak úgy nevezetű szokott emolumentumai Budán és Pesten fizettetnek le a Kiadók által. Helyben, az az: Pesten és Budán 14 for. és szinte azon távol lakó Előfizetők számára is, kik alkalmatosság által kívánják hordatni a köteteket, 11 for. V. Tzéd. az egész esztendei előfizetés. Féléstendei előfizetés nem fogadtatik el. Előfizetni lehet az alulírt Kiadóknál (Pesten, ársza 612. szám, a Párizsi utsza vagy a us Vármegye háza irányában), és azon buzgó Hazafiaknál, a kik eddig is az előfizetési pénzeket elvállalni méltóztattak — nemkülömben a ts. kir. Posta Hivatalbeli Tisztségeknél az egész Austriai Tsászári Birodalomban — a kiket teljes bizodalommal kérünk, hogy a felséges aerarium javá tekintetéből is az előfizetési pénzeket elfogadni, 's Pestre v. Budára a ts. kir. Fő Posta Hivatalhoz beküldeni ne terheltessenek.

Az előfizetést elfogadják:

Minden Könyváros és Könyvkötő Urak Magyar és Erdély Országban Nem különben:

Aradon: Tekintetes Dankó János, Táblabíró 's Levéltárnok.

Budán: Tek. Lassu István, a' Nagy Mélt. Magyar Kir. Udvari Kamara Lajstromozó Hivatalának Tiszteje.

Bécsben: Tek. Kis Lajos, hites Ügyvéd, 's Magyar Királyi Udvari Agens, Josephsplatz Nro 1155.

Debreczenben: Tiszt. Erdélyi József, Professor.

Győrben: Tek. Kozics István, több Tek. Vármegyék Táblabírája, 's a' Győri Tudom. Kerület Jegyzője.

Jász-Berényben: Tek. Mihákovits József, Táblabíró 's a' Jász és két Kún Kerületek Főjegyzője.

Kassán: Tek. Dulhazy Mihály, Táblabíró.

Közeghen: Tek. Hrabowai Hrabowszky János, Fiskális.

Miskolczon: Sztriberny János, Senator.

N. Szombathban: Tek. Genersich János, Fiskális.

Posonban: Tek. Gyurikovits György, Táblabíró 's Posony Városa Ország-Gyűlési Követe, és Tek. Cseremiszký Miklós, Méltóságos Gr. Széchenyi Pál O Nagysága Ország-Gyűlési Követe.

Pécsett: Tek. Bogáchói Horváth János, Táblabíró.

Szathmár Vármegyében: Szirmai Szirmay György; Ns Szathmár Vármegye Fő Szolgabírája.

Sopronban: Tek. Szabó József, Professor.

Szegeden: Tek. Fadgyas Pál, hites Ügyvéd.

Szombathelyen: Fő Tiszt. Bitnitz Lajos, Prof. 's Táblabíró — Urak.

Pesten, December 31^{dikén} 1835.

Trattner és Károlyi
Kiadók.